
Wspólnota Upraw Miasta Bieżunia.

Biezuńskie Zeszyty Historyczne 6, 126

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wspólnota Upraw Miasta Bieżunia

Wydrukowanie w dwóch numerach Bieżuńskich Zeszytów Historycznych monografii Liceum Ogólnokształcącego im. Wł. Orkana w Bieżuniu zawdzięczamy m.in. Wspólnocie Upraw Miasta Bieżunia.

W 1619 roku Jan Kretkowski, wojewoda brzesko-kujawski, właściciel dóbr bieżuńskich nadał miastu Bieżuń przywilej, potwierdzony następnie przez króla Zygmunta. Mocą tego dokumentu miasto otrzymało 30 włók gruntu ornego, łąk i ogrodów.

Andrzej Zamoyski wydaną przez siebie „Ordynacją” uzupełnił i uregulował użytkowanie wspólnych gruntów (w tym lasów). Mieszczanie bieżuńscy mieli z nich korzystać przez wieki. Według wykazu sporządzonego przez ostatniego burmistrza Bieżunia (w XIX w.) Józefa Blocha powierzchnia Wspólnoty wynosiła 365 mórg pastwisk i 576 mórg innych gruntów. Obejmowały one również rzeki, bagna, drogi oraz działki własne mieszczan.

Na pastwiskach zespołowo wypasano krowy, a dochody z innych gruntów przeznaczone były na „ulepszenie” miasta.

W okresie międzywojennym i przez pewien czas po ostatniej wojnie Bieżuń wiele zawdzięczał Wspólnocie.

Bieżuńska Wspólnota przetrwała do czasów obecnych, choć na zmodyfikowanych przepisach prawnych. Łąki i pastwiska zostały podzielone i są użytkowane przez poszczególnych członków. Wpływy z innych źródeł obecny Zarząd Wspólnoty zamierza przeznaczyć m.in. na budowę targowiska, zalesianie nieużytków i terenów powyrębowych, a także na różne cele społeczne i kulturalne.

Prace, jak i postępowanie, są
nieodłącznymi

W 400. rocznicę urodzin
14.05.2015 r. 15.05.2015 r.

